

SJÄTTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 15 FEBRUARI

Läsning

1 Mos 4:1-15, 25

Adam låg med sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain. Då sade hon: »Jag har fött en man genom Herrens hjälp.« Och hon födde åter en son, Abel, den förres broder. Och Abel blev en fåraherde, men Kain blev en åkerman. Och efter någon tid hände sig att Kain av markens frukt bar fram en offergåva åt Herren. Också Abel bar fram sin gåva, av det förstfödda i hans hjord, av djurens fett. Och Herren såg till Abel och hans offergåva. Men till Kain och hans offergåva såg han inte. Då blev Kain mycket vred, och hans blick blev mörk. Och Herren sade till Kain: »Varför är du vred, och varför är din blick så mörk? Är det inte så: om du har gott i sinnet, då ser du frimodigt upp, men om du inte har gott i sinnet, då lurar synden vid dörren. Till dig står dess åtrå, men du bör råda över den.«

Och Kain talade med sin broder Abel. Och när de var ute på marken, överföll Kain sin broder Abel och dräpte honom. Då sade Herren till Kain: »Var är din broder Abel?« Han svarade: »Jag vet inte. Skall jag ta vara på min broder?«

Då sade han: »Vad har du gjort! Hör, din broders blod ropar till mig från jorden. Så må du nu vara förbannad och förvisad från åkerjorden, som har öppnat sin mun för att ta emot din broders blod av din hand. När du brukar jorden, skall den inte mer ge dig sin gröda. Ostadig och flyktig skall du bli på jorden.«

Då sade Kain till Herren: »Min missgärning är större än att jag kan bära den. Se, du driver mig nu bort från åkerjorden, och jag måste gömma mig undan för ditt ansikte. Ostadig och flyktig skall jag bli på jorden, och så skall ske att vem som än möter mig, han dräper mig.«

Men Herren sade till honom: »Nej, ty Kain skall bli hämnad sjufalt, vem som än dräper honom.« Och Herren satte ett tecken till skydd för Kain, så att ingen som mötte honom skulle slå ihjäl honom.

Adam låg åter med sin hustru, och hon födde en son och gav honom namnet Set, och hon sade: »Gud har skänkt mig en annan livsfrukt, till ersättning för Abel, eftersom Kain dräpte honom.«

Responsoriepsalm

Ps 50:1, 8, 16b-17, 20-21 (R. 14a)

R. Offra lovets offer åt Gud.

Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden,
ända från öster till väster.

»Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig. R.

Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan

och vänder ryggen åt mina ord? R.

Du förtalar din broder,
du anklagar din moders son!
Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Nej, jag vill ställa fram det för dina ögon,
och jag vill straffa dig.« R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Mark 8:11-13

Vid den tiden kom fariseerna till Jesus och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen. Jesus suckade djupt och sade: »Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken.« Så lämnade han dem och steg i båten igen och for över till andra sidan sjön.

TISDAG DEN 16 FEBRUARI

Läsning

1 Mos 6:5-8; 7:1-5, 10

När Herren såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla uppsåt och tankar alltid var endast onda, då ångrade Herren att han hade gjort människorna på jorden, och han blev bedrövad i sitt hjärta. Och Herren sade: »Människorna, som jag skapade, vill jag utplåna från jorden, ja, både människor och fyrfotadjur och kräldjur och himmelens fåglar. Ty jag ångrar att jag har gjort dem.« Men Noa hade funnit nåd för Herrens ögon.

Herren sade till Noa: »Gå in i arken med hela ditt hus, ty dig har jag funnit rättfärdig inför mig bland detta släkte. Av alla rena fyrfotadjur skall du ta till dig sju par, hanne och hona, men av sådana fyrfotadjur som inte är rena ett par, hanne och hona, likaså av himmelens fåglar sju par, hankön och honkön, för att behålla deras slakten vid liv på hela jorden. Ty sju dagar härefter skall jag låta det regna på jorden, i fyrtio dagar och fyrtio nätter, och jag skall utplåna från jorden alla varelser som jag har gjort.« Och Noa gjorde i alla avseenden som Herren hade befallt honom. Och efter de sju dagarna kom flodens vatten över jorden.

Responsoriepsalm

Ps 29:1a-2, 3ac-4, 3b, 9b-10 (R. 11b)

R. Herren skall välsigna sitt folk med frid.

Giv åt Herren, ni Guds söner,
giv åt Herren hans namns ära,
tillbed Herren i helig skrud. R.

Herrens röst går över vattnen,
ja, Herren, över de stora vattnen.
Herrens röst ljuder med makt,
Herrens röst ljuder härligt. R.

Gud, den härlige, dundrar.
I hans himmelska boning förkunnar allting hans ära.
Herren på sin tron befallde floden att komma,
och Herren tronar som konung i evighet. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Mark 8:14-21

En gång hade lärjungarna glömt att ta med bröd; ett enda bröd hade de med sig i båten. Jesus varnade dem: »Se noga upp med både fariseernas och Herodes surdeg!« Men de sade till varandra att de ju inte hade bröd med sig. Han märkte det och frågade: »Varför säger ni att ni inte har bröd? Har ni ännu inte fattat och förstått någonting? Är ni så förstockade? Kan ni inte se fast ni har ögon och inte höra fast ni har öron? Har ni glömt hur jag bröt de fem bröden åt de fem tusen? Hur många korgar plockade ni då fulla med rester?« – »Tolv«, svarade de. »Och efter de sju bröden till de fyra tusen, hur många korgar fulla med rester fick ni då?« – »Sju«, svarade de. Han sade: »Förstår ni fortfarande ingenting?«

FASTETIDEN

ASKONSDAGEN DEN 17 FEBRUARI

Första läsningen

Joel 2:12-18

Nu må ni vända om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
med fasta och gråt och klagan.
Ja, riv sönder era hjärtan, inte era kläder,
och vänd om till Herren, er Gud,
ty nådig och barmhärtig är han,
tålmodig och stor i mildhet,
och sådan att han ångrar det onda.
Kanske vänder han om och ångrar sig
och lämnar kvar efter sig någon välsignelse,

till spisoffer och drickoffer åt Herren, er Gud.
Stöt i basun på Sion, pålys en helig fasta,
utlys en högtidsförsamling.
Församla folket, pålys en helig sammankomst,
kalla samman de gamla, församla de små barnen,
också dem som ännu diar vid bröstet.
Brudgummen må komma ur sin kammare
och bruden ur sitt gemak.
Mellan förhuset och altaret må prästerna, Herrens tjänare,
hålla klagogråt och säga:
»Herre, skona ditt folk,
och låt inte din arvedel bli till vanära,
till ett ordspråk bland hedningarna.
Varför skulle man få säga bland folken:
'Var är nu deras Gud?' »

Så upptändes då Herren till nitälskan för sitt land,
och han förbarmade sig över sitt folk.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 12–14, 17 (R. 3a)

*När respensoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 640**. När den läses används följande text:*

R. Gud, var mig nådig i din godhet
eller: Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina överträdelser,
och min synd är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Herre, öppna mina läppar,
så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Andra läsningen

2 Kor 5:20 – 6:2

Jag är Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud. Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

Som Guds medhjälpare uppmanar jag er också att inte kasta bort den nåd ni tar emot från Gud. Han säger ju: *När stunden var inne bönhörde jag dig, och på frälsningens dag hjälpte jag dig.* Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Lovsång

Jfr Ps 95:8

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 6:1–6, 16–18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG EFTER ASKONSDAGEN DEN 18 FEBRUARI

Läsning

5 Mos 30:15–20

Mose talade till folket och sade: »Se, jag förelägger dig i dag livet och vad gott är, döden och vad ont är, då jag nu i dag befäller dig att älska Herren, din Gud, att vandra på hans vägar och hålla hans bud och stadgar och förordningar, för att du må leva och föröka dig och för att Herren, din Gud, må välsigna dig i det land dit du nu kommer för att ta det i besittning. Men om ditt hjärta vänder sig bort och du inte vill höra, om du låter förföra dig, så att du tillber andra gudar och tjänar dem, så förkunnar jag för er i dag att ni förvisso skall förgås. Ni skall då inte länge leva i det

land dit du nu drar över Jordan för att komma och ta det i besittning. Jag tar i dag himmel och jord till vittnen mot er, att jag har förelagt dig liv och död, välsignelse och förbannelse. Så må du då välja livet, för att du och dina efterkommande må leva genom att du älskar Herren, din Gud, och hör hans röst och håller dig till honom. Ty detta betyder för dig liv och lång levnad, så att du får bo i det land som Herren med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att ge dem.«

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. jfr Ps 40:5a)

R. Salig är den som förtröstar på Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Lovsång

Matt 4:17

V. Omvänd er, säger Herren,
ty himmelriket är nära.

Evangelium

Luk 9:22–25

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

Och han sade till alla: »Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men får betala med att mista sig själv?«

FREDAG EFTER ASKONSDAGEN DEN 19 FEBRUARI

Läsning

Jes 58:1–9a

Så säger Herren Gud:

Ropa med full hals, utan återhållsamhet.
Häv upp din röst som en basun
och förkunna för mitt folk deras överträdelse,
för Jakobs hus deras synder.
Väl söker de mig dag ut och dag in
och vill ha kunskap om mina vägar.
Som om de var ett folk som övade rättfärdighet
och inte övergav sin Guds rätt,
så frågar de mig om rättfärdighetens lagar
och vill att Gud skall komma till dem:
»Vad tjänar det till att vi fastar, när du inte ser det,
att vi späker oss, när du inte märker det?«
Men se, på era fastedagar sköter ni era sysslor,
och alla era arbetare driver ni bara på.
Och se, ni håller er fasta med kiv och split,
med hugg och slag av gudlösa nävar.
Ni håller inte mer fasta på sådant sätt
att ni kan göra er röst hörd i höjden.
Skulle detta vara en fasta sådan som jag vill ha?
Skulle detta vara en rätt späkningsdag?
Att man hänger med huvudet som ett sävstrå
och sätter sig i säck och aska,
vill du kalla sådant att hålla fasta,
att fira en dag till Herrens behag?
Nej, detta är den fasta som jag vill ha:
att ni lossar orättfärdiga bojor
och löser okets band,
att ni ger de förtryckta fria
och krossar sönder alla ok,
ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige
och skaffar de fattiga och husvillan husrum,
att du klär den nakne, var du ser honom,
och ej drar dig undan för den som är ditt kött och blod.
Då skall ljus bryta fram för dig som en morgonrodnad,
och dina sår skall läkas med hast,
och din rätt skall då gå framför dig
och Herrens härlighet följa dina spår.
Då skall Herren svara, när du åkallar honom.
När du ropar, skall han säga: »Se här är jag.«

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 18–19 (R. jfr 19b)

R. Ett förkrossat hjärta skall du inte förakta.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Lovsång

Jfr Am 5:14

V. Sök vad gott är, och inte vad ont är,
för att ni må leva.
Då skall Herren vara med er.

Evangelium

Matt 9:14–15

Vid den tiden kom Johannes lärjungar fram till Jesus och frågade: »Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna fastar?« Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopgästerna sörja så länge brudgummen är hos dem. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och då kommer de att fasta.«

LÖRDAG EFTER ASKONSDAGEN DEN 20 FEBRUARI

Läsning

Jes 58:9b–14

Så säger Herren:

Om hos dig inte får finnas någon som pålägger ok
och pekar finger och talar vad fördärvligt är,
om du delar med dig av din nödtorft åt den hungrige
och mättar den som är i betryck,
då skall ljus gå upp för dig i mörkret,
och din natt skall bli lik middagens sken.
Och Herren skall ständigt leda dig.
Han skall mätta dig mitt i ödemarken
och ge styrka åt benen i din kropp.

Och du skall vara lik en vattenrik trädgård
och likna ett källsprång vars vatten aldrig tryter.
Och dina avkomlingar skall bygga upp de gamla ruinerna,
du skall åter upprätta grundvalar från forntida slakten,
och du skall kallas »han som murar igen revor«,
»han som återställer stigar, så att man kan bo i landet«.
Om du är varsam med din fot på sabbaten,
så att du inte på min heliga dag utför dina sysslor,
om du kallar sabbaten din lust
och Herrens helgdag en äredag,
ja, om du ärar den, så att du inte går dina egna vägar
eller sköter dina sysslor eller talar tomma ord,
då skall du finna din lust i Herren,
och jag skall föra dig fram över landets höjder
och ge dig till näring din fader Jakobs arvedel.
Ja, så har Herrens mun talat.

Responsoriepsalm

Ps 86:1-6 (R. 11a)

R. Visa mig, Herre, din väg, jag vill vandra i din sanning.

Herre, vänd ditt öra till mig och svara mig,
ty jag är fattig och förtryckt.
Skydda mig, min Gud, ty jag är dig trogen,
rädda din tjänare som förtröstar på dig. R.

Herre, var mig nådig,
ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande,
stor i nåd mot dem som åkallar dig.
Lyssna, Herre, till mitt rop,
och ge akt på mina böner. R.

Lovsång

Jfr Hes 33:11

V. Jag har ingen lust till den ogudaktiges död, säger Herren, utan till att han vänder om från sin väg och får leva.

Evangelium

Luk 5:27-32

Vid den tiden fick Jesus se en tullindrivare vid namn Levi sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Levi lämnade allt och steg upp och följde honom.

Levi gav en fest för Jesus i sitt hus, och där var en mängd tullindrivare och andra, som låg till bords med dem. Men fariseerna och särskilt de skriftlärda bland dem blev förargade och sade till hans lärjungar: »Hur kan ni äta och dricka tillsammans med tullindrivare och syndare?» Jesus svarade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare.«

FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN DEN 21 FEBRUARI

Första läsningen

1 Mos 9:8–15

Efter syndafloden sade Gud till Noa och till hans söner: »Jag upprättar nu ett förbund med er och era efterkommande och med alla levande varelser som finns hos er, fåglar, boskap och alla vilda djur, alla som gick ut ur arken. Jag skall upprätthålla mitt förbund med er: aldrig mer skall det hända att alla varelser utplånas av flodens vatten, aldrig mer skall en flod ödelägga jorden.«

Gud sade: »Detta är tecknet för det förbund jag instiftar mellan mig och er och alla levande varelser ni har med er, för alla kommande släktled: min båge ställer jag bland molnen. Den skall vara tecknet för förbundet mellan mig och jorden. När jag hopar moln över jorden och bågen blir synlig bland molnen, då skall jag tänka på mitt förbund, förbundet mellan mig och er och alla levande varelser av alla slag, och aldrig mer skall vattnet bli till en flod som utplånar alla varelser.«

Responsoriepsalm

Ps 25:4–9 (R. jfr 10)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 624**. När den läses används följande text:*

R. Herren är god och visar syndarna vägen.

Herre, lär mig dina vägar,
visa mig dina stigar.
Led mig i din sanning, lär mig,
du som är min Gud, min räddare,
ständigt hoppas jag på dig. R.

Herre, kom ihåg din barmhärtighet,
den godhet du alltid har visat.
Glöm min ungdoms synder, allt jag brutit,
tänk på mig i din trofasthet, Herre, du som är god. R.

Herren är pålitlig och god,
därför visar han syndarna vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Andra läsningen

1 Pet 3:18–22

Kristus själv dog för era synder, en gång för alla. Rättfärdig dog han för er orättfärdiga för att leda er till Gud. Hans kropp dödades, men han gjordes levande i anden, och så kunde han stiga ner och predika för andarna i deras fångelse.

De hade en gång vägrat att lyssna, när Gud tålmodigt väntade i Noas dagar, medan arken byggdes i vilken några få, bara åtta människor, räddades genom vattnet. På motsvarande sätt räddas ni nu av vattnet i dopet, som inte innebär att kroppen görs ren från smuts utan att man med gott uppsåt vänder sig till Gud. Och ni räddas genom att Jesus Kristus har uppstått, han som har stigit upp till himlen och sitter på Guds högra sida, sedan änglar, makter och krafter har lagts under honom.

Lovsång

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Mark 1:12-15

Vid den tiden drev Anden Jesus ut i öknen, och han var i öknen fyrtio dagar och sattes på prov av Satan. Han levde bland de vilda djuren, och änglarna betjänade honom.

När Johannes hade blivit fängslad kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sade: »Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet.«